

РЕШЕНИЕ

№ 793

Гр. Перник, 15.12.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети декември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 866/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на Л.Р.Н. с ЕГН **.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление, потвърдена с Решение № РД01-200/06.11.2014 година на директора на „Регионална дирекция за социално подпомагане“ гр. Перник.

В жалбата се изразява несъгласие с постановения отказ за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво, тъй като отсъствието от постоянния ѝ адрес е временно, поради нуждата да полага грижи за своя възрастен родител. Моли съда да отмени оспорваната заповед.

В проведеното съдебно заседание на 15.12.2014 година жалбоподателят редовно призован се явява лично. Поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорената заповед.

Ответникът по жалбата – директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник, редовно призован се представлява от юрисконсулт Гусева – Чакърлова, която оспорва жалбата, като неоснователна и моли да се отхвърли.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи

нейното разглеждане по същество.

С молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво от 18.08.2014 година Л.Р.Н. /жалбоподател/ с постоянен адрес гр. Перник, ул. „*****“, с посочен мобилен телефонен номер е поискала от дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник отпускане на целева помощ за отопление през сезон 2014/2015 година. Към молбата са приложени изискуемите документи.

На 28.08.2014 година, в 14.40 часа социалният работник при дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник е посетил посочения постоянен адрес от настоящия жалбоподател, при което посещение не го е намерил, за който факт е изготвил уведомление, че следва да се явил в 3 дневен срок за справка в дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник.

На 04.09.2014 година, в 10.00 часа социалният работник при дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник повторно е посетил посочения постоянен адрес от настоящия жалбоподател, при което посещение отново не го е намерил, за който факт е изготвил уведомление, че следва да се явил в 3 дневен срок за справка в дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник.

В изготвения социален доклад на 05.09.2014 година, социалният работник, ангажиран с преписката, е направил предложение да се постанови отказ по подадената молба – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво от 18.08.2014 година на Л.Р.Н. /жалбоподател/, тъй като при посещенията на 28.08. и 04.09.2014 година не е намерена на адреса и не може да се извърши социална анкета. Социалният работник е пояснил, че по данни на сина ѝ тя живее на село в Трънска община при баща си.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година на министъра на труда и социалната политика и заповед № РД-01-518 от 15.07.2014 година на министъра на труда и социалната политика МТСП и въз основа на подадена молба – декларация с вх. № 1971 от 18.08.2014 година и извършен социален доклад е отказана целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2014/2015 година, от 1 ноември до 31 март. Мотиви за издаване на административния акт е посочено, че на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 27 от ППЗСП няма възможност да бъде извършена социална анкета в дома на Л.Р.Н. /жалбоподател/. Заповедта е връчена лично на оспорващата на 22.10.2014 година.

Заповед № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник е обжалвана от настоящия жалбоподател по административен ред, видно от жалба вх. № 94ЛЛ/0028 от 23.10.2014 година.

С решение № РД 01-200 от 06.11.2014 година издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане гр. Перник, на

основание чл. 81, ал. 1, чл. 93, ал. 1 и чл. 97, ал. 1 от АПК и въз основа на подадена жалба вх. № 94ЛЛ/0028 от 23.10.2014 година от Л.Р.Н. е отхвърлена жалбата ѝ и е потвърдена Заповед № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 27, ал. 5 от ППЗСП, като са изложени подробни мотиви за това. Решението е връчено лично на Л.Р.Н. на 12.11.2014 година.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на Административен съд Перник, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на оспорване в настоящето производство е № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник, като жалбата срещу нея е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 3, във връзка с ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че същата е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, но в нарушение на административнопроизводствените правила. В резултат на това е издаден незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

В Закона за социалното подпомагане е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, а условията и редът за предоставянето на социалните помощи, както и прекратяването им са уредени с ППЗСП, както и с други подзаконови нормативни актове. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 година за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /Наредба/. Нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата регламентира условията на които следва да отговарят лицата за отпускане на посочената целева помощ, а чл. 4, ал. 1 от Наредбата процедурата за отпускане на помощта. Съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от Наредба лицата и семействата подават молба-декларация по образец в дирекции „Социално подпомагане“ по постоянен адрес. В срок до 20 дни от подаване на молбата социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по чл. 27 ППЗСП, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ.

Социалната анкета е дейност, по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършвана от социални работници в дирекция „Социално подпомагане“, която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация с цел установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане (§ 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби към ЗСП). Социалният работник извършва социална анкета по установения от чл. 27 от ППЗСП ред и след като вземе предвид всички констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка, прави предложение за отпускане или отказ на помощта, за нейния вид и размер. Следователно, изготвянето на социална анкета е задължителен етап в административното производство по отпускане на социални помощи, а посочените в чл. 27, ал. 2 от ППЗСП обстоятелства очевидно не могат да бъдат установени без посещение на социалния работник в дома на подателя молба за социална помощ лице. В нормата на чл. 27, ал. 2 до ал. 5 от ППЗСП е регламентирано, че социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по постоянен адрес. В случай че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция „Социално подпомагане“ за справка. Ако в посочения срок лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция „Социално подпомагане“. Ако и в този срок лицето не се яви за справка в дирекция „Социално подпомагане“, социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

В настоящия случай не може да се направи безспорен извод, че регламентираната в чл. 27 от ППЗСП процедура е спазена. Настоящият съдебен състав намира за безспорно установено, че адресът на настоящия жалбоподател е бил посещаван от социалния работник на дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник на 28.08.и 04.09.2014 година, както и, че на адреса са оставени две уведомления приложение 1а към чл. 27, ал. 3 и 4 от ППЗСП, съответно лицето не се е явило в посочените срокове в дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник. С оспорената заповед административният орган не е разгледал молбата–декларация по същество, а е отказал отпускане на помощта единствено въз основа на обстоятелството, че при посещението на постоянния адрес лицето не е било открито. Видно от подадената молба–декларация заявителят Л.Р.Н. /настоящ жалбоподател/ на социалната помощ е посочила и мобилен телефонен номер за осъществяване на връзка. За този факт социалният работник е бил информиран, съответно не е съществувала обективна пречка да уведоми лицето за датата на предстоящата социална анкета и след това да го посетят на постоянния му адрес, за да се установят всички

обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. От друга страна социалният работник посочва в изготвения социален доклад, че е разполагал с информация от сина на жалбоподателя, че последния е на село /Трънска община/ и гледа баща си, което е обективен факт за неговото ненамиране на посочения постоянен адрес, съответно още едно основание да бъде потърсен на посочения мобилен телефонен номер.

Ненамирането на лицето на постоянния му адрес при направените посещения от социалния работник не представлява материалноправно основание за отказ да бъде отпусната помощта, след като това отсъствие е временно. С разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ППЗСП е предоставена процесуална възможност социалният работник да направи мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета, което не освобождава решаващия орган – директора на дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник от задължението да обсъди и възможността лицето да бъде уведомено на посочения от него телефонен номер за датата и часа на планираната социална анкета в дома му по постоянен адрес. В посочения смисъл е константната съдебна практика на Върховния административен съд, обективирана в Решение № 7484 от 03.06.2014 г. по адм. дело № 3618/2014 г. VI отд., Решение № 12017 от 1.10.2012 г. по адм. дело № 9424/2012 г. VI отд., Решение № 9308 от 24.06.2013 г. по адм. дело № 4307/2013 г. VI отд. и Решение № 9307 от 24.06.2013 г. по адм. дело № 4665/2013 г. VI отд.

В случая процесната заповед е издадена при неспазване на принципа на служебното начало, закрепен в чл. 9, ал. 2 от АПК и в нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 35 и чл. 36 от АПК. Тя е издадена, без предварително да са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая и при несъбиране на всички доказателства, нужни за пълното им изясняване.

С оглед гореизложеното се налага извод, че жалбата е основателна, а оспорената Заповед № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление, потвърдена с Решение № РД01-200/06.11.2014 година на директора на „Регионална дирекция за социално подпомагане“ гр. Перник, следва да бъде отменена, като се върне преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящия съдебен акт

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 1971 от 12.09.2014 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Перник, с която е отказано

отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2014/2015 година, потвърдена с Решение № РД01-200/06.11.2014 година на директора на „Регионална дирекция за социално подпомагане“ гр. Перник.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне на административния орган, съгласно с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/